

ACTA NÚM. 8

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 22 DE JULIOL DE 2010
1a CONVOCATÒRIA

A LA MOLT LLEIAL CIUTAT D'OLOT, el dia 22 de juliol de 2010, a dos quarts de vuit del vespre, es reuneix al Saló de Sessions d'aquesta casa consistorial el Ple de l'Ajuntament, sota la presidència de l'alcalde, Sr. LLUÍS SACREST VILLEGAS, amb l'objecte de celebrar sessió ordinària, pública i de primera convocatòria que correspon al dia d'avui.

Hi assisteixen els regidors, Srs. **Joan Albesa Poncet, Antoni Bach Plaza, Fina Soler Buch, Marta Fontaniol Passolas, Joaquim Monturiol Sanés, Anna Torrent Rafart, Veva Ruiz Teixidor, Albert Rubirola Sirvent, Josep Maria Corominas Barnadas, Josep Berga Vayreda, Joan Pladeveya Puigdemont, Anna Linares Bravo, Josep Gelis Guix, Josep Maria Fabregó Serra, Pere Gómez Inglada, Clara Casanovas Sarsanedas, Llorenç Planagumà Guàrdia, Moisés Font Casademont, Joaquim de Trincheria Polo.**

El Sr. Alcalde excusa l'assistència de la Sra. **Llum Adell Barreda.**

Hi assisteix l'interventor de fons municipal Sr. **Jordi Salvador Culí.**

Actua com secretari, el Secretari Accidental de la Corporació, Sr. **Miquel Torrent Compte.**

NÚM. 1.- ACTA ANTERIOR

A l'hora assenyalada –dos quarts de vuit del vespre–, l'Alcalde declara obert l'acte i s'aprova per unanimitat l'acta de la sessió anterior.

NÚM. 2.- DESPATX OFICIAL

El Sr. Alcalde comenta que va estar de vacances, del 24 al 26 de juny i la setmana del 5 a l'11 de juliol. I agraeix al Sr. Joan Albesa, el fet d'haver-lo substituït durant la seva absència.

Tot seguit, dóna compte del nombre de **VISITES** que ha rebut des del dia de la darrera sessió ordinària, celebrada concretament el dia 17 de juny:

- de particulars : 13
- i d'entitats : 35

A continuació dóna compte de les **ENTREVISTES** que ha mantingut amb diferents càrrecs de l'administració, durant el mateix període :

- el dia 20 de juny, va rebre la visita a Olot del Molt Hble. Sr. JOSÉ MONTILLA, president de la Generalitat de Catalunya i de l'Hble. Sra. MARINA GELI, consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya. Van oferir una recepció a les patinadores del Club de Patinatge Artístic d'Olot pels èxits aconseguits i tot seguit inauguraren el nou pavelló poliesportiu i la nova pista de patinatge.

- el dia 21 de juny, va mantenir una entrevista amb el Sr. ANDREU OTERO, director dels Serveis Territorials d'Educació a Girona.

- el dia 23 de juny, juntament amb el regidor Joan Albesa, es van desplaçar a Barcelona, per entrevistar-se amb l'Hble.Sr. FRANCESC BALTASAR, conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

- el dia 14 de juliol, va rebre la visita del Sr. JOAN BOADA, secretari general del

departament d'Interior i del Sr. MARC VIDAL, director dels Serveis Territorials d'Interior a Girona, que van venir a presentar el projecte del nou Parc de Bombers d'Olot i seguidament es van traslladar al solar on s'ubicarà, concretament al c/ Estadi.

- el dia 15 de juliol va rebre la visita del Sr. CAMIL FORTUNY, director general de Recursos del Sistema Educatiu, que es va desplaçar a la nostra ciutat, per visitar l'inici de les obres de la nova escola de Sant Roc, els terrenys de la futura escola del barri del Morrot i l'IES Garrotxa.

Tot seguit, el Sr. Alcalde dóna compte als membres de la Corporació de la relació d'**ACTES i REUNIONS**, a les quals ha assistit durant el mateix període :

- el dia 18 de juny va assistir a la V edició del *Garrotxí de l'any*, que aquest any va recaure en la persona d'en RICARD PLANIOL, entrenador del Club de Patinatge Artístic d'Olot, i que va tenir lloc en un restaurant de la ciutat.

- el dia 19 de juny va assistir a l'acte d'inauguració de l'exposició sobre *J.Vayreda, F.Rierola, una mirada al paisatge*, que va tenir lloc a la Sala Oberta del Museu Comarcal, a la jornada de portes obertes de l'Escola Municipal de Música i a la inauguració del nou auditori i al sopar de la Festa del barri de Benavent que va tenir lloc al Casal de les Fonts.

- el dia 26 de juny va participar de la festa del barri de l'Eixample.

- el dia 28 de juny va assistir a l'Assemblea General de Caixa de Girona, que va tenir lloc a la seva seu al c/ de la Creu de Girona.

- el dia 29 de juny va assistir a la reunió del Consell de Direcció del Consorci d'Acció Social de la Garrotxa, que va tenir lloc a la seva mateixa seu i a la Junta General del Sigma.

- el dia 30 de juny va assistir a la reunió extraordinària del Patronat de la Fundació Balmes de la Universitat de Vic, que va tenir lloc a la mateixa Universitat.

- el dia 1 de juliol, juntament amb el regidor Toni Bach, van presenciar l'inici de l'enderroc de l'escola Sant Roc, que s'ha de substituir per una de nova.

- el dia 2 de juliol va assistir a la reunió del Consell Rector de la Fundació d'Estudis Superiors que va tenir lloc a la seva seu i va participar de l'inici de la XIX edició del Cornamusam.

- el dia 3 de juliol al matí, va oferir una recepció al Saló de Sessions de l'Ajuntament, als 13 nens saharuís que han vingut a passar els mesos d'estiu a la nostra comarca i al vespre, va participar de la Festa del barri de Sant Cristòfor i Mas Bernat que va tenir lloc al parc Martí i Pol.

- el dia 11 de juliol va participar dels darrers actes de l'Aplec de la sardana.

- el dia 12 de juliol va assistir al lliurament de certificats als alumnes que van participar i acabar la formació en el marc del projecte *Joves, Reagrupament i Treball*, que va tenir lloc a la sala Gussinyé. Aquest projecte, destinat a promoure la inserció social i laboral de joves reagrupats, va aplegar 17 joves d'entre 16 i 30 anys, 12 dels quals acabaren tota la formació.

- el dia 13 de juliol, va assistir a una reunió del Patronat de la Fundació Balmes de la Universitat de Vic,

- el dia 15 de juliol, juntament amb el regidor Joaquim Monturiol, van presentar el cartell de les Festes del Tura 2010, dissenyat i elaborat per l'artista Rafael Griera, que va tenir lloc a la seu del Museu dels Sants.

- el dia 16 de juliol, va assistir a l'Ofici solemne en honor a la Verge del Carme, que va tenir lloc a l'església del Carme.

- el dia 17 de juliol va participar de la festa del barri del Morrot, assistint al sopar i a la cantada d'havaneres.

- el dia 19 de juliol va efectuar una visita a l'estat de les obres del nou Hospital, va assistir a la reunió del Consell d'Administració de Ràdio Olot i a la del Consell d'Administració de la Fundació privada de l'Hospital Sant Jaume.

- el dia 20 de juliol va assistir a una reunió convocada pel Sr. Ramon Ceide, director dels Serveis Territorials de PTOPI a Girona, a la seu del Consell Comarcal per preparar la incorporació dels municipis de la Garrotxa dins l'àmbit del Consorci del Transport públic de l'Àrea de Girona (ATMG – Autoritat Territorial de la Mobilitat de Girona).

- el dia 21 de juliol es va desplaçar a Barcelona per assistir a l'acte de lliurament de diplomes de Mestre Artesà, entre els quals es va concedir a l'olotí Ramon Duran, que va tenir lloc al Palau de Pedralbes.

- i finalment avui ha efectuat una visita a l'estat de les obres dels pisos de la plaça Balmes, ha assistit a l'Ofici en honor a la festivitat de Sant Jaume, que ha tingut lloc a l'església de l'Hospital i a la inauguració de les obres de remodelació dels vetlladors d'una funerària de la ciutat.

Intervé el Sr. Alcalde. Comentar que des del darrer Ple, el fet més destacable va ser la vinguda del President de la Generalitat a la inauguració dels pavellons poliesportius i la pista de patinatge.

I també remarcar la presentació, per part del Secretari General del Departament d'Interior, el Sr. Boada, del projecte del nou Parc de Bombers, que ha de substituir l'actual, vell i insuficient pels serveis que ha d'acollir.

NÚM. 3.- DECRETS

Tot seguit es dóna compte dels decrets de l'Alcaldia, dictats des de l'últim Ple.

NÚM. 4.- ACORDS JUNTA DE GOVERN LOCAL

S'informa dels acords adoptats per la Junta de Govern Local des de la darrera sessió plenària.

NÚM. 5.- ASSABENTAT. DONAR COMPTE DE L'ACORD DE LA JUNTA DE GOVERN LOCAL DEL DIA 7/07/10, DE REBUIG DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL SOBRE L'ESTATUT DE CATALUNYA I DE SUPORT A LA GENERALITAT I ALTRES INSTITUCIONS DEL NOSTRE PAÍS EN DEFENSA DE L'ESTATUT.

Vista l'expedient administratiu X2010006826 i antecedents corresponents, **l'Alcaldia**, proposa al Ple de l'Ajuntament d'Olot, l'adopció dels següent acord:

Donar compte dels acords presos en la Junta de Govern Local de data 7 de juliol de 2010,

en referència a la sentència dictada pel Tribunal Constitucional en relació l'Estatut de Catalunya, que es transcriu íntegrament a continuació:

“Núm. de referència : X2010006826

Atès que el Tribunal Constitucional ha dictat sentència en relació l'Estatut de Catalunya

Vist que no s'ha respectat la voluntat del poble de Catalunya expressada democràticament el 18 de juny de 2006, quan va votar de manera favorable al nou Estatut de Catalunya.

Vista la convocatòria de la manifestació convocada pel proper dissabte, **l'Alcaldia**, proposa a la Junta de Govern Local, l'adopció dels següents acords, prèvia declaració d'urgència, que s'aproven per unanimitat:

Primer.- La Junta de Govern Local de l'Ajuntament d'Olot vol fer constar el seu rebuig a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut i el suport de l'Ajuntament a la Generalitat i a les altres institucions del nostre país en defensa de l'Estatut.

Segon.- Així mateix volem instar als ciutadans i ciutadanes d'Olot que participin de manera massiva a la manifestació convocada a Barcelona pel proper 10 de juliol a les 6 de la tarda. per expressar civicament i democràticament la nostra voluntat d'autoafirmació i d'autogovern.”

El Ple es dona per assabentat.

NÚM. 6.- PROTECCIÓ CIVIL.- APROVAR UN CONVENI DE COL-LABORACIÓ ENTRE EL DEPARTAMENT D'INTERIOR, RELACIONS INSTITUCIONALS I PARTICIPACIÓ I L'AJUNTAMENT D'OLOI, PER TAL DE FIXAR MITJANS ELECTRÒNICS COM A PREFERENTS EN LES COMUNICACIONS CECAT-ENS LOCALS.

De conformitat amb les previsions de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya i de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics i ateses les competències atorgades als municipis en matèria de protecció civil als articles 25.2.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril reguladora de les bases del règim local i 66.3.c) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal de règim local de Catalunya.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **la Presidenta de la Comissió Informativa de Serveis Generals** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Aprovar el conveni de col·laboració amb el Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya, per tal de fixar els mitjans electrònics com a preferents en les comunicacions entre el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT) i l'Ajuntament d'Olot.

Segon.- Notificar aquest acord als Serveis Territorials de Girona del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

Presenta la proposta el Sr. Rubirola. La Llei de Protecció Civil de Catalunya estableix que una de les finalitats bàsiques de l'acció pública en matèria de Protecció Civil és la intervenció per pal·liar, corregir i minimitzar els efectes de les catàstrofes i les calamitats públiques. Una de les formes de prestar aquest servei és mitjançant els avisos i comunicats del CECAT, el

Centre de Coordinació Operativa de Catalunya, que entre altres coses té les funcions de notificar l'activació i desactivació dels Plans d'emergència especial i del Pla d'emergència territorial de Catalunya.

El que es fa mitjançant aquest conveni, és que ambdues parts acorden establir un mitjà preferent de comunicació per aquestes comunicacions dels Plans d'emergència; i s'estableix el correu electrònic com a mitjà preferent de comunicació entre el CECAT i l'Ajuntament.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

**NÚM. 7.- CONTRACTACIÓ. APROVACIÓ PLEC DE CONDICIONS
ECONOMICoadministratives QUE REGIRÀ L'ADJUDICACIÓ. MITJANÇANT
CONCURS, PER A CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA PER A L'ÚS DEL COMPLEX
ESPORTIU DEL CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS**

(Núm. referència: X2010007037)

Vist l'expedient administratiu (CCS12010000021) i antecedent corresponents, **la Presidenta de la Comissió Informativa de Serveis Generals** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Contractar, mitjançant procediment obert, l'adjudicació de la concessió administrativa per a l'ús del complex esportiu del Camp Municipal d'Esports, que es tramitarà per urgència.

Segon.- Aprovar el plec de condicions economicoadministratives que regiran l'esmentada licitació i disposar la seva exposició al públic durant el termini de quinze dies, anunciant-ho al BOP per tal que s'hi puguin presentar reclamacions, les quals seran resoltes pel mateix òrgan de contractació.

Tercer.- Simultàniament s'anuncia la convocatòria de licitació en el benentès que s'ajornarà el temps que calgui, en el supòsit de què es formulin reclamacions.

Presenta la proposta el Sr. Monturiol. Tal com vostès saben, el passat 29 de juny, va quedar extingida la concessió que hi havia per a la utilització del camp municipal d'esports, que fins ara havia funcionat en benefici de la Unió Esportiva Olot. Precisament es va aprovar en Junta de Govern una adjudicació provisional, transitòria, en tant que no s'aproveïssin unes noves bases i no es fes una nova concessió.

En aquest sentit s'ha treballat per redactar unes noves bases, que són les que avui portem a aprovació, i que d'altra banda hem procurat, partint de les bases que hi havia vigents en aquests moments, introduir-hi aquells aspectes de millora o que ens semblava que definien més bé les característiques de la concessió –els drets i deures de les dues parts– i que per tant resolien també alguns dels dubtes o dels problemes legals que hi podia haver hagut en el plec de condicions anterior.

D'una banda es valorarà sobretot el volum de les entitats esportives que estiguin interessades en gestionar aquest espai; es demana que sigui una entitat de futbol que tingui seu al terme municipal d'Olot, i que estigui inscrita en el Registre d'entitats esportives. D'altra banda també es demana que siguin entitats que disposin d'equips en les millors categories o en les més altes, i que disposin d'un projecte consolidat i seriós de futbol base; és a dir que no sigui només una entitat que treballi pel futbol dels primers equips, sinó que hi hagi un treball seriós amb els infants i els joves. Finalment es demana també que siguin entitats amb un volum de socis considerable que representi per tant, un arrelament en el teixit social de la ciutat.

Pel que fa a obligacions, destacaria sobretot, que el concessionari haurà de tenir l'obligació de la conservació i la cura de les instal·lacions i en aquest sentit es farà càrrec de les despeses de manteniment habituals. Malgrat això, hi ha una part de les despeses que les seguirà assumint l'Ajuntament d'Olot, com l'aigua, llum, pintura del camp, etc.

Pel que fa a un dels problemes o aspectes que no quedaven clars en la concessió anterior, que és l'explotació del bar-restaurant que conté la instal·lació, s'ha volgut deixar molt clar que la concessió es fa directament a una entitat, i que aquesta té la potestat d'explotar-lo directament o bé de fer-ho a través d'uns tercers. S'ha procurat deixar les coses molt clares i sobretot procurar que l'Ajuntament en cas de divergències o de conflicte, no en pugui sortir malparat, perquè en les bases anteriors no quedava prou clar.

Una de les coses que es demana per a l'explotació del bar-restaurant és que hi hagi una inversió mínima per a posar-lo a punt d'uns 50.000 euros; aquesta quantitat és una estimació i a partir d'aquí qui vulgui fer l'explotació podrà fer-hi les inversions que consideri oportunes. Aquestes inversions seran amortitzades en el període de la concessió, que s'estableix un període inicial de 10 anys, amb la possibilitat de prorrogar per cinc anys més de forma anual, fins a un termini màxim total d'explotació de 15 anys.

Com a drets del concessionari, destacar que es permet la utilització dels béns de domini públic necessaris per a aquest servei, l'ús privatiu de les instal·lacions del bar i del restaurant situats a la propietat, i també la possibilitat que té l'entitat de percebre directament les retribucions corresponents a la prestació d'aquest servei del bar, sigui directament o a través de tercers.

D'altra banda també es regula i es deixa bastant clar el tema de la publicitat en el camp, que serà explotat directament per l'entitat concessionària, i que en percebrà directament els beneficis que en pugui obtenir, que hauran de revertir en el bon funcionament de la instal·lació o en el manteniment o objecte social de l'entitat concessionària.

Com deia abans, l'Ajuntament es farà càrrec d'algunes despeses, excepte de les despeses directes d'aigua i llum i altres subministraments del bar, que hauran de ser directament assumides per l'entitat que exploti el bar, sigui l'entitat concessionària o un tercer.

El període de concessió s'estableix per un període inicial de deu anys, durant els quals quedaran amortitzades les inversions i per tant els béns quedaran propietat de l'Ajuntament, i hi ha la possibilitat de fer una pròrroga per cinc anys, que s'haurà d'anar aprovant d'any en any. S'estableix un cànon anual inicial de 500 euros, que s'haurà d'anar actualitzant amb l'IPC, i una fiança de 3.000 euros, que no existia en la concessió anterior –pensada sobretot per l'explotació del bar– que permetria compensar l'Ajuntament en el cas que hi hagués algun incompliment del plec de condicions. El plec s'exposa al públic durant 30 dies, i si hi haguessin al·legacions es prorrogarien el temps corresponent.

Pel que fa a l'adjudicació, els bàremes que es tindran en compte són: el nombre d'equips i participants de l'entitat que es presenten a concessió; la categoria esportiva en la qual competeixen els seus equips; les millores esportives i socials que pugui formular l'entitat a la proposta base del plec de condicions, el pla d'actuació i funcionament, i finalment el nombre de socis de l'entitat. Cadascun d'aquests elements es valorarà amb un màxim 25 punts.

Els ho he explicat molt resumidament, triant aquells aspectes que em semblaven més destacables, si hi ha alguna altra cosa en podem parlar.

Intervé el Sr. Trinchera. A mi en principi em sembla bé. Si no hi ha un miracle, això acabarà en mans de la Unió Esportiva Olot i hem de dir que en aquests moments la Unió Esportiva Olot està en un moment francament bo; amb uns directius responsables. Jo crec que hem

estat una mica migrats en el termini de concessió a deu anys, que ells volien més; sobretot ho dic perquè el camp està en molt bones condicions, però en canvi el bar està bastant malament. Llavors al fer una inversió, si fos en quinze anys enlloc de deu anys potser s'haurien atrevit a fer una inversió més gran. Però en tot cas ells estan contents i això funciona.

Una altra cosa que els volia dir és que en aquest Ajuntament sempre hi ha hagut una mena de negativa, sobretot als principis després de la transició, que del futbol espectacle no n'hem volgut saber mai gaire res. Potser ara seria el moment de canviar una mica el xip, i ara que hi ha uns directius responsables i sembla que l'afecció de l'Olot cada vegada va a més, que per part de l'Ajuntament hi hagués més bona disposició cap a la Unió Esportiva Olot.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 8.- ACCEPTACIÓ DE SUBVENCIÓ

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **la Presidenta de la Comissió Informativa de Serveis Generals** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Vist l'expedient SUR12010000006 instruït per l'àrea: **Àrea d'Urbanisme**, i atès que la subvenció atorgada és beneficiosa pels interessos municipals, es proposa, i així s'acorda:

1.- Acceptar la subvenció atorgada per GENERALITAT -POLITICA TERRIT.OBRES PUBLIQUES-, amb destinació a PROGRAMA CONTRACTE DE BARRI -CONTRACTE DE BARRI-, per un import de 1.082.613,56 euros.

2.- Agrair a la GENERALITAT, la concessió de l'esmentada subvenció.

3.- Cuidarà de la gestió de la subvenció que s'esmenta l'àrea de l'expedient, la qual donarà compte de les incidències que hi puguin haver als serveis d'Intervenció als efectes de fiscalització.

4.- Manifestar que l'Ajuntament d'Olot es troba al corrent de les seves obligacions tributàries amb Hisenda Estatal i de les seves prestacions amb la Tresoreria de Seguretat Social.

Presenta la proposta el Sr. Albesa. Com havíem tingut ocasió de comentar en un altre Ple, a l'Ajuntament vàrem demanar de ser inclosos a la nova convocatòria que feia la Generalitat de la Llei de barris, amb la previsió que es feia que els ajuntaments que havíem acabat l'actuació del projecte, tinguéssim la possibilitat de concórrer al Contracte de barris, amb la voluntat que durant un temps determinat –màxim de dos anys– aquests ajuntaments que ja havien acabat la seva feina poguessin continuar cosint aquest teixit en aspectes urbanístics però sobretot en aspectes socials, econòmics i més lligats a la ciutadania, que permetessin completar aquesta actuació.

En el seu moment vàrem fer la petició, i l'acord del Govern de la Generalitat que va resoldre aquesta convocatòria va incloure l'Ajuntament d'Olot entre els ajuntaments que havien estat acceptats com a subjectes de la subvenció del contracte de barris. El que es presenta avui aquí és l'acord d'acceptació d'aquesta subvenció: estem parlant d'una inversió total de 2.165.000 euros i d'una subvenció per part del Departament de Política Territorial d'1.082.613 euros. La proposta és acceptar aquesta subvenció, i a partir d'aquí s'obre el procés de gestió d'aquesta nova actuació pública al centre de la ciutat.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 9.- UPL12010000019 MPOUM-20 (proposant aprovar inicialment Modificació

Puntual del POUM en l'àmbit del Polígon d'actuació 17.04 – Camí Hostal de la Corda

Núm. de referència : X2010006720

Vista la modificació puntual del POUM en l'àmbit del Polígon d'actuació 17.04 – Camí Hostal de la Corda, redactada pels serveis tècnics municipals l'objecte de la qual és adaptar les seves determinacions a la realitat topogràfica, a l'estructura de la propietat, i a necessària coordinació entre l'ordenació urbanística d'aquest àmbit i l'aprovada corresponent al sector "Mas Bosser" i a la que es troba en tramitació corresponent al sector "Mas de Xexàs".

Aquesta coordinació porta a la necessària actuació sobre la xarxa viària, i a l'ajust dels àmbits destinats a espais lliures previstos pel POUM dins el PA.

Vist l'informe emès per la lletrada d'Urbanisme en data 16 de juliol de 2010 que s'adjunta a l'expedient conforme al qual informa favorablement la referida Modificació Puntual del POUM.

Vist l'informe emès pel secretari accidental de l'Ajuntament en data 19 de juliol de 2010 que s'adjunta a l'expedient.

Vist l'article 94.1 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme conforme al qual la modificació de qualsevol dels elements d'una figura del planejament urbanístic se subjecte a les mateixes disposicions que en regeixen la formació així com l'art. 95 referit a la modificació dels sistemes urbanístics d'espais lliures, zones verdes o d'equipaments esportius.

Vist l'art. 83 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme modificada pel Decret Llei 1/2007, de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística i l'art. 117 i 118 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, referit a la tramitació a seguir.

En virtut de l'exposat, **el regidor delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Barri Vell**, proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- APROVAR INICIALMENT modificació puntual del POUM en l'àmbit del Polígon d'actuació 17.04 – Camí Hostal de la Corda, redactada pels serveis tècnics municipals, d'acord amb l'informe favorable emès per la lletrada d'Urbanisme en data 16 de juliol de 2010 i el secretari accidental en data 19 de juliol de 2010 que s'adjunten a l'expedient.

SEGON.- ACORDAR, d'acord amb l'establert a l'article 71, ss i cc del decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme i article 102, ss i cc del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació i enderroc amb la finalitat d'estudiar la formació o reforma de la present modificació puntual.

TERCER.- SOTMETRE'L a informació pública durant el termini d'un mes mitjançant la publicació d'edictes al Butlletí Oficial de la Província, a un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació al municipi, al tauler d'anuncis i al web de l'Ajuntament.

QUART.- SOL·LICITAR, simultàniament al tràmit d'informació pública, informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

CINQUÈ.- NOTIFICAR la present resolució als interessats.

Presenta la proposta el Sr. Albesa. Aquesta modificació puntual se suma a les dues que

vàrem fer en el Ple passat, que feien referència a polígons d'actuació. Aquesta fa referència al polígon d'actuació de l'Hostal de la Corda, i el sentit d'aquesta modificació és acabar de fer l'encaix –ja s'explica així en el dictamen– entre aquest àmbit que lliga des de l'àrea del sector del Mas Bosser al sector del Pla Parcial del Mas de Xexas, i l'accés a la mateixa avinguda del Pla de Dalt, al voltant del camí de l'Hostal de la Corda.

La modificació fa ajustos de vialitat i creació d'espais lliures i permet lligar molt bé l'ordenació urbanística. La figura és la modificació de Pla malgrat l'escala sigui amb molt de detall. Per tant es porta a aprovació inicial aquest expedient.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 10.- MPOUM-16 (proposant aprovar provisionalment la Modificació Puntual del POUM de la zona d'Equipaments – Consell Comarcal)

Núm. de referència : X2010004527

Vist que el Ple de l'Ajuntament de data 20 de maig de 2010 va adoptar, entre d'altres, l'acord d'aprovar inicialment la Modificació puntual del POUM de la zona d'Equipaments – Consell Comarcal, redactada pels serveis tècnics municipals, l'objecte de la qual és qualificar les finques Can Tutau i Can Figueres com a zona d'equipaments ampliant la zona ocupada per l'actual seu del Consell Comarcal, i alhora establir els gàlibos en què s'ha de plantejar la futura ampliació de l'actual equipament.

Vist que la referida modificació es va exposar al públic pel termini d'un mes amb la inserció del corresponent edicte al Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 109 de 8 de juny de 2010, al Diari de Girona de data 2 de juny de 2010, al tauler d'anuncis de la corporació i al web de l'Ajuntament.

Vist que durant el període d'exposició al públic no s'han presentat al·legacions ni suggeriments de cap tipus.

Vist l'informe favorable emès per la lletrada d'Urbanisme en data 14 de juliol de 2010, que s'adjunta a l'expedient.

Vist el que disposen els articles 83 i 94.1 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme modificada pel Decret Llei 1/2007, de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística; i l'art. 117 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

En virtut de l'exposat, **el regidor delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Barri Vell**, proposa al Ple, l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- APROVAR PROVISIONALMENT la Modificació puntual del POUM de la zona d'Equipaments – Consell Comarcal, redactat pels serveis tècnics municipals, d'acord amb l'informe emès per la lletrada d'Urbanisme en data 14 de juliol de 2010 i que s'adjunta a l'expedient.

SEGON.- TRAMETRE l'expedient (per duplicat exemplar) juntament amb el corresponent suport informàtic als Serveis Territorials d'Urbanisme del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya per a la seva aprovació definitiva, si procedeix.

TERCER.- NOTIFICAR la present resolució als interessats.

Presenta la proposta el Sr. Albesa. El Ple de l'Ajuntament de 20 de maig va acordar

l'aprovació inicial d'aquesta modificació, que fa referència als terrenys situats a l'avinguda Onze de Setembre, al costat del Consell Comarcal, que feia el canvi de qualificació d'aquest espai: el passava a equipament i definia les condicions d'edificació. Passat el termini d'exposició pública, no s'han presentat al·legacions i es proposa aprovar provisionalment aquesta modificació i continuar amb la tramitació.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 11.- MPOUM-17 (proposant aprovar provisionalment la Modificació Puntual de diferents articles de les normes urbanístiques del POUM)

Es retira el Sr. Trincheria per raons d'interès personal.

Núm. de referència : X2010004784

Vist que el Ple de l'Ajuntament de data 20 de maig de 2010 va adoptar, entre d'altres, l'acord d'aprovar inicialment la Modificació puntual de diferents articles de les Normes Urbanístiques del POUM, redactada pels serveis tècnics municipals, la qual es limita a aclarir, ajustar i completar determinats articles del POUM i no comporta cap variació respecte les condicions d'edificació ni representa cap increment de sostre o de densitats ni tampoc afecta als sistemes urbanístics previstos al POUM.

Vist que la referida modificació es va exposar al públic pel termini d'un mes amb la inserció del corresponent edicte al Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 109 de 8 de juny de 2010, al Punt diari de 3 de juny de 2010, al tauler d'anuncis de la corporació i al web de l'Ajuntament.

Vist que durant el període d'exposició al públic s'ha presentat un escrit d'al·legació per part del sr. Joaquim de Trincheria i Polo, Francisco Tané i Sala, Ramon Alentorn i Rossell i Ramon Descals i Roca en data 7 de juliol de 2010 i amb RE2010005899.

Vist l'informe emès per l'arquitecte de la Unitat de Projectes Estratègics en data 15 de juliol de 2010 i per la lletrada d'Urbanisme en data 16 de juliol de 2010, que s'adjunten a l'expedient.

Vist el que disposen els articles 83 i 94.1 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme modificada pel Decret Llei 1/2007, de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística; i l'art. 117 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

En virtut de l'exposat, **el regidor delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Barri Vell**, proposa al Ple, l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- DESESTIMAR en tots els extrems, l'al·legació presentada per part del sr. Joaquim de Trincheria i Polo, Francisco Tané i Sala, Ramon Alentorn i Rossell i Ramon Descals i Roca en data 7 de juliol de 2010 i amb RE2010005899, d'acord amb l'informe emès per l'arquitecte de la Unitat de Projectes Estratègics en data 15 de juliol de 2010 i per la lletrada d'Urbanisme en data 16 de juliol de 2010, que s'adjunten a l'expedient.

SEGON.- APROVAR PROVISIONALMENT la Modificació puntual de diferents articles de les Normes Urbanístiques del POUM, redactada pels serveis tècnics municipals, d'acord amb l'informes tècnic i jurídics de 15 i 16 de juliol, respectivament, que s'adjunten a l'expedient.

TERCER.- TRAMETRE l'expedient (per duplicat exemplar) juntament amb el corresponent

suport informàtic als Serveis Territorials d'Urbanisme del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya per a la seva aprovació definitiva, si procedeix.

QUART.- NOTIFICAR la present resolució als interessats.

Intervé el Sr. Alcalde i assenyala que en aquest tema el Sr. Trincheria no hi participa perquè té una al·legació sobre aquesta qüestió.

Presenta la proposta el Sr. Albesa. En el Ple de 20 de maig es va acordar un expedient d'aprovació inicial de diversos ajustaments de normativa urbanística del Pla. En la primera informació pública s'ha presentat un escrit d'al·legacions per part del Sr. Trincheria i altres interessats. Aquesta al·legació fa referència a un aspecte d'aquest expedient que es referia a l'ajustament i a la clarificació de l'ordenació de la zona del puig del Roser. Els informes tant de l'arquitecte de projectes estratègics com de la lletrada d'Urbanisme van en el sentit de desestimar aquesta al·legació; el que es proposa precisament és desestimar l'al·legació presentada, aprovar provisionalment el document que havíem aprovat inicialment, i continuar la seva tramitació als Serveis Territorials d'Urbanisme.

Intervé el Sr. Corominas. Nosaltres ens abstindrem, amb una certa lògica amb el que ja vàrem fer en l'aprovació inicial. No estem d'acord amb l'edificació ni amb l'ús que s'ha adjudicat a aquesta zona del Puig del Roser, i no ens agrada gens la dinàmica en què estem entrant. Ens sembla que per a la ciutat d'Olot no tindrà cap mena de benefici ara entrar en disputes judicials, els olotins tenen prou clara quina és la seva opinió del que ha passat al Puig del Roser i el que hauríem de fer –ho hem dit ja diferents vegades– és tirar-ho endavant ens agradi o no, hi estiguem més o menys d'acord, treure el suc que puguem d'aquell edifici, intentar treure'n el màxim profit per a la ciutat; això és el que nosaltres pensem que s'hauria de fer. Però de totes maneres ens abstindrem en aquest punt.

Intervé el Sr. Font. Un aclariment sobre aquest punt: en el nostre cas estaríem d'acord amb l'aprovació d'aquestes normes urbanístiques, i una mica intentem deslligar aquest tema del debat del Puig del Roser –que dit sigui de passada, tampoc no hi estaríem totalment d'acord– però entenem que aquest no és el punt que es porta a votació ni a discussió en el Ple.

S'aprova amb 13 vots a favor (PSC, ERC, ApG, PxC) i 6 abstencions (CiU).

El Sr. Trincheria es reincorpora a la sessió.

NÚM. 12 .- UPL1 8/10 (proposant aprovar provisionalment la delimitació de la Trama Urbana consolidada)

Núm. de referència : X2010004530

Vist que el Ple de l'Ajuntament de data 20 de maig de 2010 va adoptar, entre d'altres, l'acord d'aprovar inicialment la modificació puntual de la delimitació de la trama urbana consolidada (TUC), redactada pels Serveis tècnics municipals, l'objecte de la qual és revisar i actualitzar la vigent TUC tot i adaptant-la a la nova planificació urbanística de la ciutat i en concret a la localització de les modificacions de la Trama Urbana Consolidada que es proposen, així com la justificació de la seva oportunitat, d'acord amb el que disposa el DL 1/2009, de 22 de desembre, d'Ordenació dels Establiments Comercials.

Vist que la referida modificació es va exposar al públic pel termini d'un mes amb la inserció del corresponent edicte al Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 109 de 8 de juny de 2010, al Diari de Girona de data 16 de juny de 2010, al tauler d'anuncis de la corporació i al

web de l'Ajuntament.

Vist que durant el període d'exposició al públic s'ha presentat un escrit d'al·legació en data 2 de juliol de 2010 i amb RE 2010005758 per part del sr. Josep Maria Corominas i Barnadas com a portaveu del Grup Municipal de Convergència i Unió a l'Ajuntament d'Olot en el sentit, textualment: "*Que cap sector de la zona de la urbanització de la guardiola s'inclogui en la delimitació de la Trama Urbana Consolidada, mermant així les possibilitats d'implantació industrial al sector i possibilitant altres usos*"

Vist l'informe emès per l'arquitecte de la Unitat de Projectes Estratègics en data 15 de juliol de 2010 que s'adjunta a l'expedient, i d'acord amb l'informe emès per la lletrada d'urbanisme en data 16 de juliol de 2010, els quals informen que la modificació de la TUC aprovada inicialment no suposa canvi en les qualificacions del sòl ordenades pel POUM vigent, i es proposa mantenir dins de la nova Trama les illes ja ordenades i qualificades d'activitats econòmiques terciàries i excloure l'illa qualificada de Indústria aïllada.

Vist el Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'Ordenació dels Establiments Comercials.

Vist el Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme modificat pel Decret Llei 1/2007, de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística.

Vist el Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

En virtut de l'exposat, **el regidor delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Barri Vell**, proposa al Ple, l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- ESTIMAR parcialment l'al·legació presentada per part del sr. Josep Maria Corominas i Barnadas com a portaveu del Grup Municipal de Convergència i Unió a l'Ajuntament d'Olot d'acord amb els informes tècnics i jurídics de data 15 i 16 de juliol de 2010, respectivament, atès que la modificació de la TUC aprovada inicialment no suposa canvi en les qualificacions del sòl ordenades pel POUM vigent, i per tant mantenir dins la nova Trama les illes ja ordenades pel planejament vigent i qualificades com d'Activitats econòmiques terciàries i excloure l'illa qualificada de Indústria aïllada de la delimitació de la nova TUC.

SEGON.- APROVAR PROVISIONALMENT la modificació puntual de la delimitació de la trama urbana consolidada (TUC), redactada pels Serveis tècnics municipals, d'acord amb l'informe emès per l'arquitecte de la Unitat de Projectes Estratègics en data 15 de juliol de 2010 que s'adjunta a l'expedient, i d'acord amb l'informe emès per la lletrada d'urbanisme en data 16 de juliol de 2010.

TERCER.- TRAMETRE l'expedient a la Direcció General d'Urbanisme per a la seva aprovació, si procedeix.

QUART.- NOTIFICAR la present resolució als interessats.

Presenta la proposta el Sr. Albesa. És un acord que va referit al Ple del 20 de maig, en el qual es va aprovar la delimitació de la trama urbana consolidada, que actualitzava la que en el seu moment la Generalitat havia definit per Decret, i que a partir de la nova normativa d'establiments comercials una ciutat de les característiques d'Olot podia fer.

En la primera exposició pública hi va haver una al·legació presentada pel grup municipal de CiU, que es referia a la incorporació de la trama urbana de la zona de la Guardiola. Després

dels informes tècnics, es proposa una estimació parcial de l'al·legació presentada en el sentit d'excloure de l'àmbit de la trama urbana consolidada la parcel·la industrial –sobre la qual si bé no hi havia un canvi de qualificació, sí que s'havia plantejat en el mateix Ple algun dubte– i en canvi mantindríem les dues peces que ja tenien l'ús terciari que ja els corresponia en el propi Pla Parcial de la Guardiola. Per tant la proposta seria estimar parcialment l'al·legació presentada pel grup de CiU en aquest sentit i després aprovar provisionalment la documentació i seguir la tramitació a la Direcció General d'Urbanisme i la Direcció General de Comerç per a la seva aprovació definitiva si s'escau.

Intervé el Sr. Corominas. En principi votarem a favor, ja ho vàrem argumentar en un altre Ple que ens sembla que si Olot té tant de dèficit de sòl industrial, està bé que el dediquem a les indústries.

Intervé el Sr. Trincheria. Jo fa molt de temps, en fer el Pla General, li vaig demanar al Sr. Albesa una reserva estratègica de sòl, que recordo que em va donar la raó; però per diferents circumstàncies la reserva estratègica de sòl no l'he vist mai. Ho dic perquè el Sr. Albesa va parlar-ne en aquell moment, semblava que la Guardiola era un lloc adient per mantenir aquesta reserva. Jo sempre he defensat que no tenim lloc per tenir indústria, però aquesta reserva sí que voldria que hi fos.

Intervé el Sr. Albesa. Jo crec que estem completament d'acord. Tenim la reserva estratègica de sòl urbanitzable no delimitat que hi ha a Subiràs; o sigui, a partir de la Guardiola que era un sòl urbà consolidat –per tant amb vocació d'executar-se i per això s'ha fet– després venen els terrenys de l'Hospital, i després tota la zona que es va qualificar en el Pla General precisament com a sòl urbanitzable no delimitat, precisament per veure venir les necessitats futures de la ciutat. Per tant aquesta reserva, que jo me'n recordo que n'havíem parlat amb vostè, Sr. Trincheria, continua essent-hi igual i mantenint la mateixa qualificació i en el moment que la ciutat ho necessiti; en part per tenir usos econòmics, l'industrial no sabem com evolucionarà en el futur, i per tant si serà industrial dur i pur o si serà més terciari, però continua estant exactament igual com a l'any 2003 quan vàrem aprovar conjuntament el Pla.

Intervé el Sr. Trincheria. A mi em preocupa perquè cada vegada tenim menys terrenys per a sòl industrial i si el poc que tenim ens el mengem, llavors malament.

Respon el Sr. Albesa. La reserva de futur és aquesta que li dic, però fixi's que en el cas de la Guardiola mantenim l'ús industrial estricte, mantenim el terciari estricte i en tot cas és per aquesta nova delimitació de la trama urbana que ens ha semblat millor acceptar aquesta al·legació; en tot cas no per canvi d'ús, ja que la trama urbana consolidada no implica canvi de qualificació, per tant els usos es mantenen exactament igual.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 13.A) ASSABENTAT: Proposant aprovar inicialment el Pla Parcial “Mas de Xexàs”.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el President de la Comissió Informativa del Territori i Medi Ambient** proposa al Ple l'adopció del següent acord:

- Donar compte de l'aprovació inicial per part de la Junta de Govern Local de data 14 de juliol de 2010 del Pla Parcial Mas de Xexas.

Intervé el Sr. Albesa. Recordin que en la proposta núm. 9 d'aquest mateix Ple, els hi explicava que el sòl de la Corda era un polígon que lligava diverses peces; una d'aquestes peces és el sector del Pla Parcial del Mas de Xexas, que es va aprovar en la Junta de Govern del 14 de juliol. Aquest Pla Parcial són aquestes peces que van conformant el que

els propers anys podrà ser el creixement de la ciutat a l'entorn de la banda sud de l'avinguda dels Països Catalans, anant a consolidar tota aquesta continuïtat que hauria d'anar des del camp de futbol –com a equipament de referència– fins a l'Hospital –com a gran equipament de futur–. També tinguem clar que l'aprovació d'un Pla Parcial no vol dir que es posin els terrenys en marxa, vol dir que es defineix l'evolució detallada d'aquest àmbit, que també acaba de completar tot un sistema de parcs urbans –entre els que hi ha la Guardiola, els del Mas de Xexas i els del Bosser– que donen continuïtat i permeten, com es preveia en el Pla General, que en els espais lliures hi entri la vegetació i el tractament naturalitzat d'aquests espais en l'interior de la ciutat. A mesura que es vagin consolidant aniran donant forma a tot aquest model de ciutat lligada a l'entorn natural que té la nostra ciutat.

El Ple es dona per assabentat.

NÚM. 14.- MOCIÓ CONJUNTA. MOCIÓ INSTANT AL GOVERN A REALITZAR LES REFORMES LEGALS I NECESSÀRIES PER EVITAR L'ÚS EN ESPAIS PÚBLICS DE VESTIMENTES QUE COBREIXIN EL ROSTRE I DIFICULTIN LA IDENTIFICACIÓ I COMUNICACIÓ VISUAL

Recollint la preocupació manifestada des de diferents sectors sobre l'ús de vestimentes o accessoris que cobreixin el rostre i que impedeixin la identificació i la comunicació i que vulneren la llibertat, la dignitat i l'autonomia personal de les dones.

Donat que des de diferents institucions públiques s'ha demanat que per part del govern de l'Estat es faci una regulació general i homogènia per a tot el país, sobre l'ús de la vestimenta en l'espai públic, en el sentit d'evitar que el rostre quedi total o parcialment cobert, i no que sigui cada municipi qui ho reguli.

Donat que els diferents estats de la Unió Europea estan plantejant diferents propostes normatives a nivell local, regional o nacional, per evitar la difusió d'unes pràctiques que no es corresponen amb els valors en què es fonamenta la convivència ciutadana.

Per aquests motius proposem al Ple Municipal de la Corporació, l'adopció del següent acord:

L'Ajuntament d'Olot insta al Govern a realitzar les reformes legals i reglamentàries necessàries per evitar l'ús en espais o esdeveniments públics que no tinguin una finalitat estrictament religiosa, de vestimentes o accessoris en el vestuari que provoquin que el rostre quedi completament cobert i dificultin la identificació i la comunicació visual, en suposar aquesta pràctica una discriminació contrària a la dignitat de les persones i lesionar la igualtat real i efectiva dels homes i les dones.

Intervé el Sr. Alcalde. Tots sabem que hi ha una preocupació en el sí de la vida social, i també preocupació que han manifestat des de diferents àmbits i institucions, de l'ús de vestimentes que signifiquin el cobriment del rostre en l'espai públic; identificat en aquest cas com el *burka* o el *nicab*, tot i que també podrien haver-n'hi d'altres. És davant d'aquesta situació que a la Junta de Portaveus ens va semblar que era bo presentar una posició unànime i conjunta per part de l'ajuntament d'Olot, en el qual, jo crec que el valor –no legal, però sí moral i ètic– del que fem amb aquesta moció és expressar que el conjunt dels grups municipals no volem que hi hagi aquesta situació a la nostra ciutat, perquè pensem que aquesta situació va en contra dels costums establerts a casa nostra, al nostre país, i sobretot que pot significar un element que perjudiqui la nostra convivència. Això no significa que en aquest moment hi hagi cap de problema en aquest sentit, però sí que pensem que és bo que ara hi hagi aquest aclariment davant de la societat i davant d'aquells que poden pensar d'utilitzar aquest tipus de vestimenta en un futur, que sàpiguen quina és la posició dels representants de la ciutat en aquest Ajuntament.

És per això que presentem aquesta moció, que no té altre sentit que expressar aquesta voluntat –què ens agradaria i què és el volem– i per altra banda dir que aquest no és un tema que hagi de resoldre cada ajuntament, sinó que siguin instàncies superiors –a nivell de la Generalitat o de l'Estat– les que donin la resposta legal. Entenem que el més important en aquest moment és aquesta posició conjunta; que el conjunt de la societat olotina conegui quina és la forma de veure aquest tema per part dels representants municipals.

Intervé el Sr. Trinchera. Jo només dir que em sembla molt bé aquesta moció, però sembla que tinguem por de fer servir els noms de *burka* i *nicab*; escolti si això no ens agrada, és així, i si hi ha altres peces que s'hi assemblen evidentment tampoc no ens agraden, però sembla que tinguem una mica de por de fer servir aquestes paraules. En tot cas, l'essència del que diem em sembla perfecte.

Intervé el Sr. Font. Avui estem realment contents que es presenti aquesta moció conjunta i d'aquesta voluntat que s'expressa a través de l'Ajuntament. El que sí volia fer un parell de reflexions: una, que és paradoxal que fa un any no hauria tingut gaire sentit, no hi havia cap *burka* o *nicab* a la ciutat d'Olot i resulta que hores d'ara hi ha com a mínim dues persones que l'estan utilitzant, i resulta paradoxal que aquest últim any és quan menys incorporació d'immigrants hem tingut. Per tant la reflexió seria que potser algú està fent proselitisme de la radicalitat i això és el que ens preocupa realment.

I per altra banda, dir que per a nosaltres aquest assumpte queda obert, no s'acaba aquí. És evident i estem totalment d'acord amb aquesta moció presentada i en què és l'Estat qui ha d'arreglar aquest tema per tots els ajuntaments de tot el territori perquè no hi hagi cinquanta normatives diferents. Però la nostra confiança en l'Estat és poca, diem-ho així. Per tant, perquè no quedi en el buit, crec que passats uns mesos prudencials, si l'Estat no s'ha definit en aquest tema, ens haurem de pronunciar un altre cop i l'Ajuntament modificar les ordenances de convivència i, donat el cas, creiem que també seria legítim un decret d'Alcaldia en aquest aspecte, si el problema s'agreuja.

Fer doncs aquestes dues reflexions, i és evident que hi estem totalment d'acord i que entenem que sota el paraigües de la llibertat de religió de vegades hi ha grups que atempten contra la llibertat de les persones.

Intervé el Sr. Gómez. Només un petit incís: nosaltres ens hem sumat a la moció en el benefici del consens, però nosaltres voldríem subratllar el fet de la prohibició: aquest és un tema de consciència i prohibint consciències de vegades s'obté la conseqüència inversa del que es pretén amb la norma. La línia que s'hauria de seguir seria una línia més positiva, en el sentit més pedagògic, que vagi en la línia d'evitar la discriminació de les persones, en aquest cas per raons de sexe, i també, de passada, de religió. Evidentment no ens agrada que la gent vagi vestida de determinada manera pel carrer, però probablement amagant el problema amb una llei no se solucioni del tot. A nosaltres ja ens sembla bé que es reguli, perquè és un tema que no ens agrada, però proposaríem anar més enllà i que qui ho hagi de regular –que en aquest cas és l'Estat– ho faci amb una voluntat més pedagògica de mirar d'evitar aquests problemes de discriminació de sexe per motius religiosos.

Intervé el Sr. Corominas. Bé, és una mica repetir els arguments que s'han donat. Hi estem absolutament d'acord; jo crec que en la nostra societat i en la nostra manera de conviure i de comportar-nos, que les persones que per obligació hagin d'anar amb la cara tapada –i fins i tot si no és per obligació, però especialment quan sí que ho és– no és normal en la nostra societat. Per tant donem suport absolutament a la moció de demanar a l'Estat que ho prohibeixi; pensem que és bo que sigui l'Estat qui ho prohibeixi i no que vagi essent cadascun dels ajuntaments els que prenguin aquesta decisió, perquè al final tot està subjecte a diferents interpretacions i cada vegada seria més complicat.

I també destacar el que a mi em sembla una cosa important: que hem estat capaços de presentar una moció conjunta sobre un tema que és especialment delicat. Volia d'alguna manera felicitar o expressar la nostra satisfacció que això hagi pogut ser així: que ho haguem pogut fer conjuntament, ho hem pogut fer amb tota la prudència del món i em sembla que això també és molt a tenir en compte.

Intervé el Sr. Planagumà. Tampoc afegiré res més que ja hagi dit el meu company el Sr. Gómez d'ERC, comparteixo plenament les seves paraules. Sobretot no es tracta tant de prohibir, per això estem d'acord amb aquesta moció. I també hi ha el respecte a la llibertat de les persones, que tenen el dret de religió, com de vestimenta, i el que es tracta és de regular; no tant de prohibir.

Sí que ens sap greu a nosaltres que, a vegades per tema de prioritat, se'ns marca una mica l'agenda política en determinades coses; a Olot el *burka* o el *nicab* no és un problema; encara que hi hagi dues o tres persones que el duguin, però quants centenars d'aturats hi ha de més en aquests anys? Això sí que penso que és una prioritat política que no pas si un porta *burka* o no. Realment a l'hora de treballar estem bastant desencertats si ens marquen aquestes agendes polítiques en aquests casos determinats.

A Olot el *burka* no és un problema, jo crec que la moció no calia fer-la; més endavant ja ho veuríem si es convertia en un problema, que a altres ciutats sí que el tenen. De totes maneres hi votarem a favor.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents.

NÚM. 15.- GRUP. CIU. MOCIÓ DE SUPORT DE LA VOLUNTAT DELS CATALANS I EN DEFENSA DE LA DIGNITAT DE CATALUNYA

Atès que el Parlament de Catalunya va acordar una proposta de nou Estatut d'Autonomia. Posteriorment, aquest projecte fou debatut i aprovat per les Corts Generals espanyoles. El poble de Catalunya fou convocat en referèndum i aprovà aquest text. A aquesta llei, un cop refrendada, es van interposar diferents recursos davant el Tribunal Constitucional.

Atès que aquest òrgan després de més de quatre anys de deliberacions, ha resolt anul·lar o reinterpretar diferents articles, afectant greument als continguts i a l'esperit d'aquest Estatut.

Atès que considerem que aquest Tribunal no té la legitimitat moral que és necessària i imprescindible per emetre una sentència d'aquesta transcendència.

Atès la nostra convicció de que Catalunya és una nació, per raons històriques i perquè així ho creuen i ho han expressat reiteradament els seus ciutadans i que no renunciem a les aspiracions d'autogovern de Catalunya definides en l'Estatut que varem votar els catalans.

Atès que en la democràcia el dret a decidir és un dels valors bàsics, que no pot estar sotmès a revisions ni a interpretacions.

Atès que considerem que la unitat és la millor via per defensar aquesta voluntat majoritària del poble català i que la indignació del poble de Catalunya davant la falta de visió política i històrica del Tribunal Constitucional ha de ser expressada amb fermesa, determinació, serenitat i intel·ligència

Els grup municipal de Convergència i Unió proposa al Ple l'adopció dels presents acords:

Agrair als ciutadans la seva contribució a convertir en un esdeveniment massiu la manifestació del passat dia 10 de juliol, que fou convocada per diferents forces polítiques i

socials, i que ha permès afirmar la nostra voluntat d'autogovern.

Constatar l'exigència majoritària a ser reconeguts com a nació, la voluntat d'exercir el nostre dret a decidir i la nostra decisió de incrementar les eines pel nostre autogovern, considerant que això millorarà les condicions de vida dels nostres conciutadans i aquest és un objectiu irrenunciable.

Afirmar que en aquest moments claus de la història del nostre país, i amb independència dels interessos legítims de cada partit, és necessària més que mai, la unitat d'acció dels catalans i dels seus representants, pel que volem donar explícitament suport a totes aquelles actuacions que amb caràcter unitari promoguin la societat civil i les institucions. En aquest sentit instem a les forces polítiques catalanes a definir estratègies conjuntes en defensa del contingut íntegre de l'Estatut aprovat en referèndum pel poble català. Al mateix temps, manifestem la nostra voluntat de recolzar els acords del Parlament, que és la institució màxima del nostre país i qui té la competència, en defensa d'aquest objectius.

Intervé el Sr. Corominas. Més que llegir la moció intentaré explicar les motivacions per les quals l'hem presentat. La primera és que nosaltres hem intentat fer un text que pogués ser assumit per tothom, amb la voluntat que el màxim de grups polítics poguessin sumar-se a la nostra petició. Tal com s'han anat desenvolupant els esdeveniments, potser en aquests moments la proposta que ens arriba des del nostre partit perquè es porti al Ple probablement seria més agosarada. Pensem que la nostra és una proposta bastant de mínims.

Som molts i nosaltres pensem que és una majoria bastant significativa que ens hem sentit agredits per la sentència del Tribunal Constitucional, una sentència que es basa més en la interpretació de la Constitució que no pas en les paraules exactes de la Constitució i que d'alguna manera ve a trencar aquest encaix entre Catalunya i Espanya que s'havia pactat en l'aprovació d'aquesta Constitució l'any 1978.

Jo crec que estava molt clar i que havíem seguit totes les passes que ens marcava la Constitució per reclamar més eines d'autogovern; havíem seguit totes les normes legals, havia passat per tots els parlaments, s'havia aprovat sempre i havia estat fins i tot referendat en referèndum pel poble de Catalunya. I jo crec que la legitimitat moral d'un tribunal per discutir –barallat, i amb clares influències polítiques– justifica el fet que ens sentim agredits i ens sembla que la dignitat de Catalunya s'ha de defensar.

Tot i això crec que la resposta dels catalans va ser bastant eloqüent: la manifestació del passat dia 10 de juliol, penso que va ser una mostra de civisme, d'expressar en veu alta un sentiment que molts de nosaltres tenim a dintre: el fet de dir que clarament som una nació, que en democràcia el dret a decidir no és un dret subjecte a discussió ni a retallades ni a interpretacions, sinó que tots els pobles tenen dret a decidir segons les seves necessitats i les seves voluntats, expressades en cada moment; i que està condicionat per les actuacions i posicions que puguin prendre altres societats, altres persones. Jo crec que la voluntat majoritària de més eines d'autogovern, també havia estat clarament manifestada pels catalans en tot el procediment i que també el dia de la manifestació va quedar prou clar. Per això ens semblava bé felicitar els catalans o agrair-los la mostra de civisme que varen donar el dia 10 de juliol, de reclamar els nostres drets amb alegria, d'una manera gairebé festiva.

Ens semblava que també estava bé que tot el Ple poguéssim reconèixer la nostra voluntat de ser una nació, el nostre dret a decidir i el nostre desig d'autogovern. I ens sembla que en aquest moment el que toca és defensar-ho des de la unitat. Probablement tal com he començat, els esdeveniments d'aquests dies han desvirtuat una mica l'esperit de la moció, però de veritat que quan nosaltres ens vàrem plantejar presentar una moció al Ple en aquest sentit, ho volíem fer des de la voluntat d'unitat.

Intervé el Sr. Trincheria. Jo evidentment sóc el que discrepo. Em sap greu perquè aquí es parla molt de sentiments, i jo del que he de parlar és d'Estat de Dret. O sigui, nosaltres som els que varem dir des del principi que l'Estatut no era constitucional; no vull anar donant arguments perquè serien molts, però només els n'hi donaré un de molt senzill: encara ara el President Montilla està parlant d'una Catalunya federal. Escolti, si els pares de la Constitució haguessin volgut fer un Estat federal, això pla era fàcil, perquè un estat federal està més que inventat, perquè hi ha quantitat de països que tenen una Constitució federal; però aquí no van voler fer això i es van inventar una cosa que es diu Estat de les autonomies, que era més difícil que fer servir una cosa de la qual ja n'hi havia antecedents. Per tant no volien un Estat federal; una cosa és el que el Sr. Montilla i el que els catalans volen, i una altra és el que diu la Constitució; i mentre això no es tingui clar, passa el que passa.

Llavors vostè parla de dignitat. Li faré una mica de pel·lícula perquè vegi la falta de dignitat amb tot el que ha passat: de moment arriba aquí un senyor, que es diu Zapatero, i diu que aprovarà el que vingui del Parlament de Catalunya –d'una manera alegre perquè això és una irresponsabilitat d'un governant amb certa altura–. Segon pas: es comença amb el Sr. Pasqual Maragall, amb tota la bona intenció, una persona a qui li tinc tota la simpatia, comença a intentar fer un Estatut; i els convergents i ERC anar-li dient “és poc, és poc”. Entre altres coses, perquè els convergents no els hi feia cap gràcia que un Estatut sortís d'un senyor que era socialista i que l'aproveïssin els socialistes, i la manera de sabotejar-lo era dir “és poc, és poc”. I el Sr. Maragall deia “home, que no ens ho aprovaran”, el pobre Sr. Pasqual Maragall amoïnada. I llavors la solució és que ve el Sr. Zapatero i pacta amb el Sr. Mas, i deixa amb el cul a l'aire al Sr. Maragall, que era el President de la Generalitat. I si vostès creuen que tot això és digne, doncs no. I aquell Sr. Mas, firma amb el Sr. Zapatero, que això de la nació serà en el preàmbul; o sigui que des d'aquella firma que quedi clar que som una nació en el preàmbul. Ara l'altre dia varen decidir entre tots que som una nació; però resulta que el Sr. Mas havia acordat amb el Sr. Zapatero que seríem una nació només en el preàmbul. I surt un Estatut, se'n va a Madrid i comencen a “cepillarselo”, “nos lo estamos cepillando, nos lo estamos cepillando”, que això tampoc fa cap gràcia. Si tot això és digne per anar-ho aguantant, vostès diran. I el que estava de President a la Mesa dels que estaven “cepillando” era el Sr. Guerra. I ara el Sr. Guerra surt la sentència del Tribunal Constitucional i li sembla molt bé; home, doncs no estava ell “cepillando”? Doncs tot això és el que ha passat. Si vostès creuen que això és digne, doncs no senyor.

I sàpiguen que la Constitució la va votar el 99% dels catalans, i l'Estatut ja saben vostès que va ser una part petita que va votar l'Estatut. O sigui que la cosa està així. Però el que passa és que això és molt delicat, perquè hi ha sentiments pel mig i això sí que és difícil de manegar. I els sentiments són evidentment de més autogovern; desitjos molts, però estem en un estat de dret i hem de fer les coses com calen.

Intervé el Sr. Font. Es presenten dues mocions sobre aquest mateix tema, hi ha un acord de Junta de Govern també, cadascú en la seva postura. Una mica es veu el desacord polític sobre aquesta qüestió; probablement sigui aquest el problema que hi veiem nosaltres, que és l'oportunisme polític que hi ha hagut en tota aquesta qüestió, a l'igual que varem denunciar en el seu dia que podia passar en les consultes populars. Des del nostre punt de vista, veiem que és només buscar una mica aquest oportunisme polític, que no és una prioritat per a nosaltres, i per tant ens abstindrem i d'alguna manera ens en rentem les mans.

Intervé el Sr. Gómez. Potser agrair al Sr. Trincheria que m'hagi donat arguments per la moció que presentem després; mai millor dit. I només dir que nosaltres estem per la unitat, de fet si se'ns hagués demanat la resolució de la Junta de Govern també l'hauríem aprovat, i la moció aquesta que presenta el grup de CiU, que ens consta que pretenia buscar la unitat també hi votarem a favor. Votarem a favor de qualsevol iniciativa que suposi augmentar l'autogovern de Catalunya i si superem el marc legal actual doncs millor, precisament avui

podem celebrar que l'alt tribunal de les Nacions Unides ha ratificat la independència de Kosovo, malgrat les pressions del govern espanyol. Per tant res més, donar ple suport, especialment subratllant aquest apartat de l'exigència de ser reconeguts com a nació, i la voluntat d'exercir el nostre dret de decidir, com a poble, el nostre futur.

Intervé el Sr. Planagumà. Jo com diu el Sr. Trincheria, també explicaré una obra senzilla, una mica més breu; en aquest cas no farà història. Abans de tot dir que votarem a favor de totes dues mocions, evidentment, nosaltres creiem en el dret a l'autodeterminació dels pobles i en aquest cas crec que hauríem d'encaminar Catalunya cap aquí. Però sí que de vegades hi ha lleis no escrites que estan per sobre de certes normes que podem pactar com a societat, de certes lleis ja establertes, i una d'elles és la democràcia. I en aquest cas la democràcia està per sobre del Tribunal Constitucional, això sense cap mena de dubte. I si un poble vota democràticament a favor d'un Estatut, no pot haver-hi cap altre organisme que el pugui retallar. I bàsicament el que vull recalcar és això; realment que la democràcia estigui per sobre de lleis i normes que puguem tenir establertes, això sempre. I en això realment tampoc no m'invento res, en aquest cas concret. I després de sis anys de deliberació, l'equivalent al Tribunal Constitucional de Canadà, en relació al Quebec va arribar a aquesta conclusió: que per més que fer un referèndum al Quebec era anticonstitucional, la democràcia sempre ha d'estar per sobre la Constitució.

Intervé el Sr. Albesa. Primer, cada vegada que hi ha mocions d'aquest estil, el nostre grup exercirà la llibertat de vot. En principi nosaltres creiem que el que ve a fer és més difusió, una mica reforçar la posició que va prendre la Junta de Govern –en tot cas perquè era l'òrgan que hi havia abans del Ple i abans de la manifestació– de denunciar o rebutjar la sentència del Tribunal i defensar l'Estatut, entenem que d'això es tracta i que d'això tractava també la manifestació del dia 10 de juliol, a la qual vàrem encoratjar a assistir des de la Junta de Govern; entenem que parlàvem per la majoria d'aquesta Corporació. Per tant entenc que aquesta és l'essència.

Abans ho ha dit el Sr. Corominas i de vegades una mica passa amb aquestes mocions, quan diu "la proposta que ens arriba del nostre partit". De vegades també estaria bé proposades d'aquest estil que les poguéssim aportar conjuntament amb temps, i no presentades el mateix dia de la Junta de Portaveus, però en tot cas és així. Jo crec que tot i la llibertat de vot, el nostre grup majoritàriament la votarà a favor, perquè els aspectes que conté em sembla que estan a davant de les posicions que hem tingut la majoria dels que estem en aquest Ple.

I lamentar coses que, al final tots ens omplim molt la boca, vulguem o no, i ens podem donar la culpa de la interacció i d'actuació unitària, però de vegades quan hi ha eleccions a prop, això de la unitat d'acció no deixa de ser un romanticisme que de vegades utilitzem i no ens el creiem. Però bé, no voldria desvirtuar el fons de la qüestió sobre el qual he intentat explicar-me.

Intervé el Sr. Corominas. Jo volia fer-li unes quantes reflexions al Sr. Trincheria, que ja sabia la seva opinió. Ens ha explicat una història molt maca, on ha obviat la participació del PP, que Déu n'hi do el decisiva que va ser. Però el que ha fet Sr. Trincheria és un al·legat a l'independentisme, és una defensa de l'independentisme, és explicar totes les coses per les quals ens han fet passar. Nosaltres hem intentat amb la màxima voluntat que Espanya pogués acceptar una Catalunya diferent. I tot i haver fet tot això, i tot i haver complert totes les lleis, de cop i volta és això: el ribot, el Tribunal Constitucional, aquests que són del PP, aquests que són del PSOE, aquell que ja hauria d'haver plegat, doncs aquests llavors venen i ens expliquen que no cap en la Constitució. Doncs escolti, vol dir que deixen a molts catalans fora, que les aspiracions de molts catalans queden fora d'aquesta Constitució.

Una altra reflexió: és que la Constitució no és la llei divina posada sobre la terra que ningú

pot discutir. I a Europa en els últims anys n'hem tingut molts exemples; per no tractar el tema de Iugoslàvia que té connotacions dolentíssimes, però, i Txèquia i Eslovàquia? Se'n recorda? Era Txecoslovàquia. Que es pensa que no en tenien de Constitució? Escolti, una Constitució comunista dura tenien. Txèquia i Eslovàquia varen decidir que serien amics però que serien dos estats diferents i jo no sé que hagi passat res. O Estònia, Letònia, Lituània. Jo crec que amb bona voluntat també és possible la separació dels països. Però jo crec que des de CiU i la majoria dels partits hem intentat caber a Espanya, hem intentat integrar-nos a Espanya, hem intentat modernitzar Espanya, hem intentat fer tot el possible perquè Espanya tirés endavant. I jo crec que Espanya s'ha modernitzat moltíssim, ja no és aquell país de l'inici de la democràcia que era un país més aviat pobre; sinó que és un país potent, un país ben reconegut d'Europa i això jo crec que els catalans ens hi hem implicat molt. Quan diem "som diferents i voldríem més autogovern", no és més autogovern perquè sí, més autogovern perquè això significa millors condicions de vida per als nostres ciutadans, llavors ha de sortir un Tribunal a dir-nos "no mira, això no cap en la Constitució"? Que no és veritat que no cap a la Constitució; no cap en la interpretació que ells fan de la Constitució. Per totes aquestes coses jo crec, de veritat Sr. Trincheria, vostè ha fet un al·legat que hi ha cada vegada més gent que pensa "doncs escolta, si l'encaix amb Catalunya i Espanya no és possible, no sé on arribarem".

També una reflexió al Sr. Albesa. Jo vaig intentar que la moció fos amb unitat, i vaig trucar a tots els portaveus; és veritat, el mateix divendres al matí, perquè no havia tingut temps de preparar-la abans de la Junta de Portaveus. Però jo vaig trucar tothom i vaig intentar que pogués ser una cosa unitària, que ens hi poguéssim posar tots d'acord. Ja que vostè ho ha dit, a mi tampoc no em va semblar bé que aprovessin per la Junta de Govern Local una cosa que feia referència a temes que per nosaltres són importants, i que també ens podien haver cridat a tots els portaveus i haver utilitzat una altra eina. Accepto que probablement la meva moció la podia haver presentat seguint els terminis legals o la podia haver presentat bastant abans, i no va ser per falta de voluntat sinó per falta de temps. Però no accepto el retret aquest de dir "home, com que venen eleccions". No, perquè el que ha passat els darrers dies i les manifestacions que estan fent els líders dels diferents partits van molt més enllà del que hem volgut presentar en aquesta moció.

Intervé el Sr. Trincheria. Per al·lusions, escolti'm una cosa: jo no tinc res contra l'Estat federal i si realment és el que vol el poble de Catalunya, doncs arribarem a un Estat federal. Però escolti'm una cosa: per fer això s'ha de reformar la Constitució, o sigui, el que no val és que amb una Constitució vigent facis una cosa que ja veus que hi va en contra, perquè no tindries ni perquè "cepillar-lo" ni perquè fer totes aquestes tonteries. Perquè tot això va ser un embolat que ens va posar aquest senyor sobre la taula i d'això n'estem pagant les conseqüències. I quan nosaltres dèiem que "España se rompe" doncs miri, vostè mateix ho diu: cada vegada més independentisme. Doncs això no va bé. Reformar la Constitució és possible; doncs reformem la Constitució i després farem l'Estatut. Però l'Estatut i la Generalitat depenen de l'Estat, és una branca dependent de l'Estat. El que no val és que una de rang inferior vulgui modificar una de superior; modifiquem la Constitució i després farem un Estat federal o confederal o el que convingui. El que no pot ser és que amb la Constitució que tenim, voler fer entrar el clau per la cabota. I això és el que ha fet el Sr. Zapatero, i a vostès com que els hi venia bé, i aquest sentiment a Catalunya evidentment hi és, i aquí han fet un embolat que li devem a aquest senyor. I ja està. I nosaltres no hi estem d'acord i s'ha acabat.

Intervé el Sr. Corominas. D'alguna manera la idea era que no cabem en aquesta Constitució, que d'altra banda si l'haguessin interpretat d'una manera més generosa, no hauríem arribat fins on hem arribat. Però si està tan clar per als partits majoritaris a Espanya que Catalunya no hi cap, hi ha d'haver una reflexió interna nostra, però també l'haurien de fer ells: la voluntat expressada fins en referèndum pel poble de Catalunya és que volem més eines d'autogovern; i són ells els que diuen que no cabem a Espanya.

Intervé el Sr. Alcalde. Bé, em sembla que el debat està suficientment clar i el posicionament també. Jo només voldria comentar les paraules del Sr. Corominas, que no és que no hi volgués haver coincidència amb tot, sinó que primerament no hi havia tots els portaveus i per tant presentar una moció conjunta implicava el compromís de tots els portaveus, i sap per altra banda, que almenys per part meva, vaig fer aportacions perquè fos assumible per part almenys de determinades persones. Per tant, no és que no hi hagués voluntat de consens sinó que les circumstàncies varen dur aquí. En tot cas així vàrem quedar, es pot demostrar en tot cas amb els vots que es puguin expressar en aquesta votació.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb 17 vots a favor (8 PSC: Sr. Sacrest, Sr. Albesa, Sr. Bach, Sra. Soler, Sr. Monturiol, Sra. Fontaniol, Sra. Torrent, Sr. Rubirola; 6 CiU, 2 ERC, 1 ApG), 2 abstencions (1 PSC: Sra. Ruiz, 1 PxC) i 1 vot en contra (PP).

NÚM. 16.- MOCIÓ EN RESPOSTA A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL, SOBRE L'ESTATUT D'AUTONOMIA I PER LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL

La sentència emesa pel Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 28 de juny de 2010 suposa una retallada molt significativa d'aspectes fonamentals d'aquesta norma jurídica ratificada en referèndum per la ciutadania el 18 de juny de 2006. La declaració d'inconstitucionalitat de la totalitat o part de catorze articles i la restricció interpretativa sobre vint-i-sis més modifica en els aspectes fonamentals l'Estatut que la ciutadania de Catalunya va aprovar. Cal recordar, a més, que l'Estatut aprovat per les Corts Espanyoles ja incorporava una rebaixa molt substancial respecte del text aprovat al Parlament el 30 de setembre del 2005, i que ja afectava a parets mestres com la recaptació de tots els impostos per part de la Generalitat, el control sobre grans infraestructures, la relació bilateral amb l'Estat, el reconeixement jurídic de Catalunya com a nació i la presència en organismes de la Unió Europea, entre altres aspectes, als quals cal sumar-hi els efectes de la sentència sobre la condició de la llengua catalana, la descentralització del poder judicial o l'eliminació del blindatge de competències de la Generalitat, entre d'altres.

D'aquesta manera, la sentència del Tribunal Constitucional declara la incompatibilitat de la voluntat expressada pel poble de Catalunya amb la Constitució. Amb aquesta decisió, s'exclou la voluntat de ser i decidir del poble de Catalunya del marc jurídic i constitucional espanyol. Aquest fet situa les institucions catalanes en la necessitat de defensar les decisions preses pel poble de Catalunya, de qui n'emana el seu poder i representació polítiques, i obliga al conjunt d'institucions, societat i forces polítiques catalanes a plantejar un nou horitzó basat en el dret del poble de Catalunya a decidir lliurement el seu futur, sense cap altre límit que la seva voluntat expressada de forma lliure, democràtica i pacífica.

La ciutadania d'Olot i de Catalunya ja ha expressat, mitjançant la mobilització popular, la necessitat d'assolir aquest nou horitzó d'independència nacional. El passat 25 d'abril els olotins i les olotines van impulsar la celebració d'una consulta popular sobre la independència de Catalunya, en la qual el suport a la independència va ser aclaparador. I el passat dissabte, 10 de juliol, Catalunya ha viscut la manifestació cívica més important de la seva història, amb més d'un milió i mig de catalans que han sortit als carrers de Barcelona en defensa de la voluntat del poble de Catalunya expressada en referèndum i en rebuig a la sentència d'un Tribunal Constitucional que deixa les aspiracions d'una part cada vegada més gran del poble de Catalunya fora del marc constitucional espanyol.

Per tot això anteriorment exposat, proposem al Ple de l'Ajuntament d'Olot l'adopció dels acords següents:

1. Manifestar el rebuig a la vulneració de la voluntat popular que suposa la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia, de manera que considerem que amb

aquesta decisió les institucions de l'Estat han exclòs la voluntat expressada pel poble de Catalunya del marc constitucional espanyol.

2. Instar el Parlament de Catalunya a iniciar un procés democràtic per tal que Catalunya assoleixi la seva independència nacional i es constitueixi en un estat independent, de dret, democràtic i social integrat a la Unió Europea, mitjançant la celebració d'un referèndum on aquest nou horitzó sigui sotmès a la decisió lliure i voluntària del conjunt del poble de Catalunya.

3. Demanar a les institucions, forces polítiques, societat civil i ciutadania catalana que s'impliquin plenament en la nova etapa històrica que s'obre en el camí cap a l'assoliment de la independència nacional.

4. Trametre aquests acords al Parlament de Catalunya i a la presidència de la Generalitat.

Intervé el Sr. Gómez. En primer lloc expressar que encara que fem una moció pròpia, pensem que no és una moció excloent amb la que hem tractat abans, sinó que és un pas més, un pas endavant i que pel que anem comentant i pel que es va veient, sembla ser que és un pas absolutament necessari perquè realment hi ha una inquietud, encara que algú volgués amagar-ho en determinat moment hi ha una inquietud popular i nosaltres l'únic que volem és fer aflorar aquesta inquietud popular.

Home, oportunisme... precisament el nostre grup no és el que marca el *tempo* del Tribunal Constitucional, que sembla ser que sí que és el que està marcant el *tempo* de la política del país. Quan treu la sentència, evidentment no la treu influït per ERC.

En les diverses respostes que hi pot haver, una la vàrem tenir al carrer, la vàrem tenir a la manifestació del 10 de juliol, on els que hi vàrem ser vàrem poder veure, no només la gran quantitat de gent que hi havia –no érem 56.000 persones, segur, no les vaig comptar però érem més– i tothom va poder constatar que el que demanava la gent era alguna cosa més que exigir que es respectés l'Estatut. Darrera la pancarta del "Dret a decidir", però els crits gairebé unànimes del milió i mig de persones o els que fóssim, eren d'independència.

Ens ho ha dit el Sr. Trincheria, quan s'ha fet la prova del 9, quan s'ha presentat un Estatut amb el qual nosaltres no hi estàvem d'acord perquè el consideràvem poc ambiciós, quan s'ha fet un Estatut que en teoria, segons els dictàmens cabia dintre la Constitució espanyola i que eren uns mínims que podia demanar el poble de Catalunya, que va ratificar en referèndum i resulta que això un Tribunal Constitucional diu que ni tan sols això cap dintre d'Espanya, doncs als polítics ens toca fer cas al que diu el poble de Catalunya en manifestació, ens toca fer cas i ens toca obrir una altra porta, que és consultar la ciutadania. És a dir, no pas nosaltres proclamar la independència des del balcó de l'Ajuntament, ni posicionar-nos en favor de la independència com a grup, sinó, obrir una porta a una consulta popular i que la gent decideixi si vol continuar lligada amb Espanya o no.

De fet, amb tot això el que s'està aconseguint, com hem pogut anar constatant, és que un dels diaris d'aquest país que no pot ser qualificat de gaire independentista, com *La Vanguardia*, l'últim cap de setmana presentava una enquesta en què l'independentisme d'aquest país creixia d'una manera important; un 47% dels catalans, segons l'enquesta, estaria a favor de votar sí en un referèndum sobre la independència de Catalunya, mentre que un 36% votaria que no, i la resta no es pronunciava. Un 47% votaria que sí a la independència. Per tant hi ha alguna inquietud en el carrer, inquietud que és la mateixa que hem constatat quan una entitat, un grup de gent, a partir del setembre o octubre passat, es van començar a moure per la ciutat i ens varen fer la proposta de donar suport a una consulta popular. En aquell moment era consulta evidentment no vinculant, era una consulta no oficial. Nosaltres el que estem demanant en aquest moment, és només això: que aquella

mateixa consulta la fem oficial, que el que van fer tots aquests olotins constituïts en una comissió i a base de molts i molts esforços, de moltes setmanes de treball, es va poder muntar una consulta popular d'una entitat privada sobre la independència a Olot, nosaltres el que demanem és que des de l'Ajuntament d'Olot es demani al Parlament de Catalunya que es facin els passos pertinents perquè aquest referèndum sobre la independència sigui un referèndum legal i oficial; simplement això.

Perquè pensem que dintre del dret a decidir, hi ha una quantitat de gent que pensa que Catalunya tindria un futur millor i els catalans viurien molt millor desvinculats d'Espanya, igual com ha fet referència el Sr. Corominas a Txèquia i Eslovàquia, etc. O si sortís que no, com en el cas del Quebec, es va fer un referèndum sobre la independència al Quebec; va sortir que no i no va passar res. Al cap de quinze anys es va repetir, va tornar a sortir que no, i no passa res; a Canadà no hi ha hagut cap daltabaix perquè hagin convocat un referèndum. L'únic que fem és instar al Parlament de Catalunya perquè convoqui un referèndum sobre la independència i que el poble de Catalunya decideixi si vol seguir lligat a Espanya o no. Per això demanem el vot afirmatiu dels senyors regidors.

Intervé el Sr. Trincheria. Aquesta consulta popular que vostè demana, ja la va demanar el Sr. Ibarretxe, em sembla que durant tota una legislatura, cada any anava demanant el mateix; i el Sr. Zapatero em sembla que li va dir que no tocava, que allò no estava dintre de la legalitat i el va enviar a casa seva. Llavors la manifestació evidentment, només faltaria, tant em fa que fossin 56.000 com 200.000 com el que vostè vulgui. El que passa és que tinguin en compte, i ho dic perquè després venen les decepcions; aquí "mucho ruido y pocas nueces". Passen coses que després els sorprenen a vostès mateixos, o sigui, va l'altre dia i resulta que el Parlament de Catalunya decideix que som una nació –amb l'excepció del PP i algun altre partit– i això va al Parlament de Madrid, i resulta que els del PSC de Madrid voten a favor que no. Tothom es va quedar astorat però no tenen que quedar's-hi, perquè vostès saben que vostès són el PSC i molt bé, però quan arriba el moment que hi ha unes eleccions legislatives ha de venir en el seu moment el Sr. Felipe González, després el Sr. Zapatero, perquè els vots del cinturó vermell no els treia ni el Sr. Maragall, ni el Sr. Obiols, ni ningú. I això va així. I aquesta gent no surt al carrer però aquesta gent està a Catalunya, és catalana i opina. I es trobaran amb decepcions. A part que jo parlo d'aquesta gent perquè és molt clar per això que ha passat ara; i parlo de gent que pensa com nosaltres i gent que no diu res però que no està d'acord amb independències ni amb coses que en aquests moments semblen aventures descabellades.

A mi el que em sap greu de tot això, tant de la primera moció com d'aquesta, tot el que passa aquí a Catalunya és que porta una gran decepció i això sí que fomenta l'independentisme. Però si anem fent tonteries, si les coses no es fan legalment... escolti, fer servir els sentiments fa que la gent s'involucri i després venen les decepcions. Jugar a això em sembla fatal i aquest és el camí que porten.

Intervé el Sr. Font. Una mica acabaria repetint els arguments que he fet servir per a l'altra moció, però aportant-hi una reflexió: pel que veig aquí cadascú es fa seva la manifestació del 10 de juliol, vull dir cadascun dels diferents partits que impulsen aquest tema. I també fer la reflexió que el referèndum, que si s'escau s'hauria d'impulsar des del Parlament de Catalunya, allà els diferents grups no s'han posat d'acord ni s'hi posaran. O sigui que també dubto que des de l'Ajuntament d'Olot, s'aprovi o no aquesta moció, si realment molts d'aquests mateixos grups no es posen d'acord al Parlament, tampoc no anirem gaire enlloc. En el mateix sentit que en la moció anterior, nosaltres no entrarem en aquest tema, ens abstindrem.

Intervé el Sr. Corominas. Bé, de fet aquesta moció és un pas més de tot el que hem estat explicant fins ara i probablement molts de nosaltres, de la gent que forma part de CiU hi estaríem d'acord, o hem participat en les consultes populars que es varen fer. El que passa

és que em sembla que ara no és el moment, perquè el Sr. Trincheria té raó: el que no podem és arrossegar –i estic content d’haver-li pogut donar la raó–, el que no podem fer és arrossegar el poble de Catalunya a una frustració; no seria correcte, no seria positiu per a Catalunya. I ens fa por que plantejar aquest referèndum representaria per a una part molt important dels catalans una decepció. Jo crec que la sentència una mica sí que trenca aquest encaix entre Catalunya i Espanya i que això queda clar. Ens queda clar que Espanya no ens accepta tal com som i que haurem d’explorar altres vies si els espanyols no són capaços de reflexionar el fet que els catalans som diferents i volem que se’ns reconegui i que es reconegui aquest dret a decidir.

Probablement a títol individual votariem coses diferents, però estem aquí en representació d’uns partits i d’una coalició, on hi ha sensibilitats diferents, on hi cap moltíssima gent i on hi ha gent que a més públicament ha expressat el seu rebuig a continuar treballant per a la independència. I per tant nosaltres, crec que la posició més d’acord amb el que representem aquí és l’abstenció.

Intervé el Sr. Planagumà. Tampoc afegiré res més del que he dit abans, sobretot això: democràcia, democràcia, democràcia i que realment aquí ens falta molta cultura democràtica encara, sinó segurament ja hauríem fet un referèndum o estaríem a les portes de fer-lo. Ens toca conviure, en aquest cas, amb un Estat que encara no té la majoria d’edat en democràcia i ens trobem amb aquest problema, que plantejem referèndums i no és el moment; plantejem altres aspectes d’Estat federal i tampoc no és el moment i cal reconèixer que realment quaranta anys de dictadura ens varen fer molt de mal en això i en altres coses, i paguem això: la manca de cultura democràtica d’aquest país.

Intervé el Sr. Albesa. Algunes qüestions: en primer lloc, no sé qui ho ha dit però és veritat, a aquesta manifestació cadascú hi ha donat la seva interpretació; molts de nosaltres també hi vàrem ser, per defensar moltes de les coses que hem dit aquí i no per defensar independència, per exemple. Per tant, jo crec que hauríem de tenir aquest mínim respecte a visions diferents, per més que uns puguin cridar més que altres; jo penso que això forma part també de la situació.

La segona qüestió és que hauríem de saber distingir la resposta a sangs calentes, que és molt natural i molt lògica, i l’altra, la responsabilitat política que correspon als grups polítics, no tant d’aquest Ajuntament, però els grups polítics que nosaltres representem aquí a la ciutat d’Olot; per plantejar respostes i sortides clares i contrastades, que puguin ser debatudes amb totes les seves conseqüències i que puguin ser passades pel sedàs de les urnes. Per tant jo sí que cada vegada que hem tingut l’ocasió, que hem parlat de temes d’aquests, per exemple en les consultes populars, hem diferenciat qui presenta les propostes de l’independentisme com a oferta política i qui ho pugui presentar d’una manera no tan clara o ambigua, o amb posicionaments diferents.

Un tercer element és que el Parlament de Catalunya, no fa gaire setmanes, es va posicionar en contra de la iniciativa legislativa popular en aquest sentit, per tant també és un aspecte important a tenir en compte. Tot això, de totes maneres, ja ho hem dit abans, el que no treu és que hi ha una gran necessitat de sortides polítiques d’una situació que ens ha portat la sentència del Tribunal Constitucional i que ens obliga a ser molt més responsables que en altres moments. Jo crec que les sortides fàcils en política no existeixen, i estaria d’acord amb el que han dit alguns portaveus que el pitjor que pot passar a un país és tenir la frustració permanent com a eina d’agitació i de proselitisme. Jo penso que no hem de portar aquest país a la frustració, l’hem de portar a sortides serioses que moltes vegades són molt complicades, que exigeixen segurament una capacitat política que de vegades els nostres polítics potser no tenen. Però en tot cas aquesta hauria de ser la visió.

Més enllà d’això, repeteixo el que he dit al principi, el nostre grup com en l’altra ocasió es

continua exercint la llibertat de vot, i en tot cas el pensar i idea de cadascú serà el que votarà en aquesta moció.

Sotmesa la moció a votació, es desestima amb 8 vots en contra (7 PSC: Sr. Sacrest, Sr. Albesa, Sr. Bach, Sra. Soler, Sra. Torrent, Sra. Ruiz, Sr. Rubirola; 1 PP), 3 vots a favor (2 ERC, 1 ApG) i 9 abstencions (2 PSC: Sr. Monturiol i Sra. Fontaniol, 6 CiU, 1 PxC).

NÚM. 17.- PRECS I PREGUNTES

Intervé la Sra. Casanovas.

ARBRES TALATS MORROT.- Després de tots aquests parlaments, sortir amb ara el que ara sortiré, em sento molt petita, però com que m'estimo molt el meu país, també m'estimo molt la meua ciutat i voldria una ciutat digna i per això us ho presento. Aquests dies he pogut veure i observar la magnífica guarderia que s'està fent al Morrot, que a la urbanització del carrer s'hi ha talat uns magnífics arbres que hi havia, no cap cosa extraordinària com a grandària, però sí que són uns arbres que jo havia vist créixer, fa quaranta anys que aquests arbres estan creixent, i de cop i volta per poder fer una vorera una mica més gran, una entrada de cotxes o el que sigui, han desaparegut, s'han talat. Abans el Sr. Albesa ens parlava d'una ciutat lligada amb l'entorn i amb la natura i penso que és una cosa que ho hem de tenir molt present i hi ha uns arbres i es fa un projecte, s'han de tenir en compte aquests arbres en el projecte. Hi ha uns fanals i els fanals hi continuen essent, i és que els fanals no es poden treure però els arbres sí. Tot plegat m'agradaria dues coses, si pot ser, que s'estudiés la possibilitat de posar algun altre arbre dels que s'han amputat, i després que es tingui present en altres projectes que pugui tenir la ciutat que quan hi ha arbres o hi ha vegetació que ha tingut un cost d'anys i que no fan cap nosa. En aquest cas concret del Morrot eren uns bedolls, i les arrels no destrossen les cases ni els carrers, ni causen cap problema.

Demanam que l'arbrat existent es contempli en tots els projectes que hi pugui haver d'aquí en endavant. Jo penso que ja ho tenien present i que ha estat potser un descuit o un oblit, que m'agradaria que es pogués subsanar.

Respon el Sr. Albesa. Tots estem treballant, no en tingui cap dubte, per fer una ciutat que ens la puguem estimar al mateix nivell que se l'estima vostè, i en qualsevol cas, quan per obres d'urbanització o per qualsevol motiu s'ha de tallar un arbre no és per cap frivolitat ni molt menys. Dit sigui de pas, i el Sr. Bach ho podria afirmar, jo crec que en aquesta etapa de quatre anys que estem ara o en etapes anteriors, mai s'havien plantat tants arbres a la ciutat, mai s'havia fet un instrument tan útil com el Pla Verd –que es va fer en l'etapa anterior– que ajuda a dir quines espècies que siguin pròpies de la ciutat o de la comarca hem de posar a cada espai, quin tipus de manteniment hem de fer, etc. No obstant això, hi ha moments, com deu ser el cas, que s'ha de tallar uns arbres, no per una frivolitat sinó perquè a la llar d'infants del Morrot i de la futura escola hi ha d'anar una parada de transport públic que portarà una ocupació de l'espai, això ha obligat a fer l'obra d'una determinada manera, i en aquell lloc més els dos carrers que hi empalmen, s'han hagut de suprimir els arbres.

No obstant si es mira el Pla Parcial del Serrat, que està allà sota mateix amb els carrers que s'hauran d'obrir, ho veurà. Jo crec que si d'alguna cosa patim, i en això el Sr. Bach és el responsable polític directe d'aquest tema, és que a la ciutat podem presumir de tenir un parc d'arbrat important. Per tant no pateixi per la sensibilitat que hi és i hi continua essent. La seva afirmació o si algú li va dir era una falsetat, que els fanals no es poden treure i els arbres sí, és molt més fàcil treure un punt de llum que treure un arbre i en tot cas, jo crec que compartim l'aspecte de fons del seu prec.

Intervé la Sra. Casanovas. Els llums hi continuen essent tots i els arbres no hi són.

Intervé el Sr. Alcalde. Bé, en tot cas ho anirem a mirar.

Intervé el Sr. Albesa. Els llums de l'avinguda del Morrot estan a cada cantó de vorera?

Respon la Sra. Casanovas que sí.

Respon el Sr. Albesa. Doncs no deuen haver coincidit amb una sortida de carrer. Jo el que li puc assegurar és que, i em sembla que això és una mica absurd que ho discutim, és que un punt de llum té una dificultat determinada moure'l i si s'han hagut de suprimir uns arbres és per unes circumstàncies determinades. Miri's el projecte d'urbanització, miri's el Pla Parcial i veurà que està farcit d'arbres i no perquè sí, sinó pel concepte que li deia abans: ja que el Serrat està a la falda de la urbanització del Montsacopa, està molt arbrat, pensant precisament en aquesta voluntat d'anar lligant la ciutat amb l'entorn.

Intervé el Sr. Corominas.

TERMINI CONCESSIÓ LLICÈNCIES D'OBRES.- És en relació als terminis que hi ha quan es demana una llicència d'obres fins que s'atorga. Voldríem saber si porten un control, si saben més o menys quin és el temps mig en la concessió de la llicència. En aquest moment, amb les dificultats que està travessant la construcció i amb la baixada de feina que hi ha hagut al departament d'Urbanisme al nostre Ajuntament, continuem sentint queixes de gent que diu que tarden molt de temps a donar la llicència. Per tant saber si està controlat i si es pot fer alguna cosa per escurçar aquest termini.

Respon el Sr. Albesa. Bé, deixem clar que puguin haver-hi circumstàncies que no siguin justificades i que hi puguin haver retards, hi ha també tota una casuística de la llicència d'obres –ho dic per experiència d'aquests anys– que moltes vegades les llicències s'allarguen perquè hi ha requisits que no s'han presentat; que potser no és el cas, si em diu un cas concret el podem investigar. I no dic que no puguin haver-hi circumstàncies que no siguin millorables, però des de la documentació insuficient, a requisits que no es presenten, a començaments d'obres abans del que pertoca, al tècnic que dona la culpa a l'Ajuntament i no ha informat al seu promotor... poden haver-hi circumstàncies d'aquestes. També hi poden haver aspectes que siguin millorables, per tant jo el que li demanaria és que si hi ha un cas concret ens el podem mirar i si realment el circuit és millorable, si s'ha de fer un advertiment el farem, però en tot cas els terminis haurien de ser els normals.

I el que no és cert és que no hi hagi molta feina, una llicència té un procés determinat i de vegades hi ha temes que necessiten informes d'altres organismes. Per tant repeteixo, la casuística depèn del cas concret, si hi ha algun cas que li sembla que podem mirar, estic a la seva disposició per mirar-lo directament.

I no havent-hi més assumptes per tractar ni cap regidor que faci ús de la paraula, el president aixeca la sessió a les nou del vespre. I per a constància del que s'hi ha tractat i dels acords presos, estenc aquesta acta que certifico amb la meva signatura.

VIST I PLAU
L'ALCALDE,

EL SECRETARI ACCIDENTAL,